Книга Юдити 11

Зустріч Юдити з Олоферном

1 Олоферн сказав до неї: «Кріпися, жінко! Не бійсь у своїм серці, бо я ніколи не чинив зла тому, хто надумався служити Навуходоносорові, цареві всієї землі.

2 От і тепер, якби народ твій, що живе в горах мене був не зневажив, я б не підняв мого списа проти нього. Та вони самі собі те вчинили.

3 Скажи ж мені тепер, чому ти втекла від них? Чому до нас прибула? А вже напевне ти прийшла сюди собі на рятунок! Бадьорся! Ти цієї ночі житимеш, і на майбутнє!

4 Ніхто бо не посміє покривдити тебе; усі будуть поводитися з тобою добре, як то буває із слугами мого пана, царя Навуходоносора.»

5 Юдита ж йому сказала: «Прийми слова твоєї рабині, дозволь твоїй слугині перед тобою говорити! Я не оповім ніякої неправди моєму панові цієї ночі.

6 Як ти підеш слідом за словами твоєї рабині, Бог доведе до кінця твою справу, й моєму панові пощастить у його задумах.

7 Нехай живе Навуходоносор, цар усієї землі, й нехай живе влада того, хто тебе послав на те, щоб настановити кожну душу на путь праву, бо завдяки тобі не лише люди служать, але й дикі звірі, худоба й піднебесні птахи, завдяки твоїй потузі живуть для Навуходоносора й усього його дому.

8 Бо ми чули про твою мудрість і про осяжність розуму. Всьому краєві відомо, що ти єдиний добрий у всьому царстві, могутній знанням, подивугідний у воєнних справах.

9 І про ту мову, що її виголосив був Ахіор на твоїй військовій нараді, ми чули, про його слова, бо мужі Ветулії його пощадили, а він оповів їм усе, що він тобі сказав.

10 Тому, владико, не нехтуй його словом, але візьми собі його до серця, бо воно правдиве. Ніяка кара не спіткає рід наш, ніякий меч не буде мати проти нього сили, поки вони не согрішать проти Бога.

11 Оце й тепер, щоб мій пан не зазнав невдачі та поразки, на них нападе смерть. Гріх уже заволодів ними, гріх, яким вони доводять до гніву свого Бога щоразу коли чинять яку недоречність.

12 Відколи їм харчів забракло і води зовсім не стало, вони вирішили кинутись на свою худобу і зважилися спожити все те, що Бог їхній своїми законами заборонив їм їсти.

13 Ба навіть первоплоди хліба й десятини вина, олії, посвячені й призначені священикам, які стоять у Єрусалимі перед обличчям нашого Бога, вони ухвалили споживати, хоч ніхто з народу не має права й руками до них дотикатись.

14 Ба більш: вони послали людей у Єрусалим, де мешканці таке саме вчинили, щоб ті принесли їм на це від ради старших дозвіл.
15 І з ними станеться так, як їм було сповіщено, згідно з їхніми ділами: вони цієї днини будуть віддані тобі на поталу.
16 Тим то я, твоя слугиня, довідавшись про те все, втекла від них, і Бог послав мене виконати діла з тобою, над якими увесь світ здивується, коли про них почує,
17 бо твоя слугиня богопоштива і вдень та вночі шанує Бога неба. Отож і сьогодні я зостанусь біля тебе, мій пане! Твоя слугиня, вийде вночі в байрак і там буде молитись до Бога, а він мені скаже, коли вони свої гріхи довершать.
18 Тоді я повернусь і дам тобі знати про те, й ти рушиш з усім твоїм військом, і ніхто з них не посміє тобі протистати.
19 Я поведу тебе через Юдею, аж поки ти не дійдеш до Єрусалиму, й посаджу твій трон посеред нього. Ти поведеш їх, як отару, що чабана не має, і пес не загавкає перед тобою. Усе це сказало мені моє прочуття; це оповіщено мені, і я була послана, щоб тобі це відкрити.»
20 Сподобались її слова Олофернові й усім його слугам. Вони, здивовані її мудрістю, сказали їй:
21 "Нема такої жінки від краю світу й до краю, що була б така вродлива й словами розумна."
22 А Олоферн сказав до неї: «Добре вчинив Бог, пославши тебе перед цим народом. щоб у наших руках була сила, а тим, хто погордували моїм паном, - погибель!
23 Ти справді гарна з виду і спритна у своїх словах. Коли чинитимеш так, як сказала єси, твій Бог стане моїм Богом, і ти житимеш у палаті царя Навуходоносора та й будеш знаною по всій країні.»